

[Stats- og udenrigsministeren.]

den gældende prisindseendelov har en række muligheder, men udvidede beføjelser til monopoltilsynet, f. eks. til at foreskrive mærkning, indholdsdeklarationer o. s. v., overvejes. Handelsministeren vil i denne forbindelse foreslå ændringer i prisindseendeloven samtidig med en ny konkurrencelov. Disse to ting må følges ad, for at sådanne beføjelser til at forlange egenskabs- og kvantumsmærkning kan blive gennemført.

Også foranstaltninger med sigte på en videregående offentlighed omkring prisdannelse vil kunne være hensigtsmæssig. Man overvejer her muligheden af at tilvejebringe og offentliggøre prisindsamlinger fra forskellige dele af landet på en sådan måde, at forbrugerne herigennem løbende får den bedst mulige vejledning, og tilvejebringelse af dette materiale vil nødvendigvis vise ændringer af prisindseendeloven. Regeringen så i øvrigt meget gerne, at man både i radio og fjernsyn kunne øge indsatsen med forbruger- og prisoplysning for at vejlede forbrugerne bedst muligt. Men som sagt, mere konkrete overvejelser på disse områder må vente, til vi har resultatet fra de prisundersøgelser, monopoltilsynet har i gang, og vi vil altså fra regeringens side foretage sådanne ændringer også i loven om indseende med priser, som situationen måtte nødvendiggøre.

Finansministeren (Henry Grünbaum): Jeg vil gerne gøre en enkelt bemærkning til hr. Knud Hertling, som her udtalte, at det, han havde sagt om budgettet, var, at det var en nedskæring i forhold til, hvad Grønlandsministeriet havde ønsket, og sådan har jeg også opfattet det. Men det er netop det, som jeg mener det ikke er berettiget at gøre vrøvl over, for samtlige ministre kunne gøre vrøvl over, at det, de havde fremført af ønsker til budgettet, ikke var imødekommet. Det er altså ikke noget specielt for Grønland; det er bare det, jeg vil understrege.

Jeg tror, vi alle har den største interesse for Grønland og den mest positive indstilling over for Grønland og udviklingen på Grønland, men dette forhold gælder altså for alle områder. Jeg tør slet ikke fortælle her, hvad der var ønsket af de forskellige ministerier i forhold til det, der faktisk står på finans-

lovforslaget, men jeg vil gerne rette et enkelt tal. Hr. Knud Hertling sagde, at der på budgettet kun var en stigning på 5 pct. fra 1966-67 til 1967-68 over for en befolkningsstigning på 4 pct. Den stigning, der er på budgettet fra 1966-67 til 1967-68, er på 11 pct., og det er altså den reelle stigning; hertil kommer pris- og lønstigning.

Undervisningsministeren (K. B. Andersen): Hr. Poul Møller stillede mig et direkte spørgsmål, som jeg på grund af det sene tidspunkt skal svare meget kort på. Der blev spurgt: hvor stammer de 750 millioner fra? Det er altså et forsøg på, jeg ved ikke for hvilken gang, at løbe fra sin egen udgiftspolitik. I stedet for at komme med en række citater, skal jeg nøjes med at bede hr. Poul Møller i en rolig stund, når en sådan kommer, læse, hvad finansministeren sagde her den 25. oktober, da 3 års budgettet blev forelagt, og hvad der blev sagt under debatten den 1. november, da det blev drøftet. Deraf fremgår det ganske klart, hvad de konservatives udgiftspolitik betyder både i procenter og i millionbeløb. Det eneste, der ikke fremgår — og det er det, vi har efterlyst, som sædvanlig uden at få svar — det er, hvad det skal gå ud over af samfundsaktivitet, af muligheder for de enkelte borgere.

I dag har vi fået løfte om at få en liste herover, og det siger jeg tak for. At det ikke er noget, der kan skydes hen til fremtiden, følger jo af, at det i de konservatives program — som hedder „De nærmeste år“, og som hr. Poul Møller citerede af før, men han undlod jo at tage den første sætning med i det stykke, han citerede — endnu en gang siges, at man kun må øge indkomsterne i takt med produktionsstigningen i erhvervslivet. Der ligger de 750 millioner. Hvad vi ikke har fået at vide, er, hvad det er for noget. Jeg må beklage, at hr. Poul Møller endnu en gang har udtalt sig forkert. Og hvad finanslovforslaget angår, ja, jeg ved jo, at hr. Poul Møller normalt kommer, det må ikke misforstås, tomhændet for facts, når vi mødes. Jeg plejer at have dem med, og derfor er jeg altid indstillet på at låne, og den aften i fjernsynet havde jeg finanslovforslaget med. Det blev lagt så tæt imellem os som muligt — vi sad som bekendt ved siden af hinanden — og dér blev det liggende, til den røde lampe blev